

Traditsioonilised peotantsuturniirid.

Peotantsuturniiride traditsioon sai Rapla rajoonis alguse 1968. aastal ning selle peakorraldajaks oli läbi aastate ELKNÜ Rapla Rajoonikomitee. Esimesed tantsuturniirid toimusid Kehtnas ja Märjamaal ning neljandast turniirist alates rajooni keskuses Raplas. Algusest peale juhtisid turniire tuntud tantsupedagoogid Ants ja Malle Tael. Nõukogude ühiskonnale iseloomulikult olid ka tantsuturniirid pühendatud teatud sündmustele või tähtpäevadele. Näiteks 1972. aastal toimunud III traditsiooniline Rapla tantsuturniir oli pühendatud NSV Liidu moodustamise 50. aastapäevale, IV Rapla tantsuturniir 1973. aastal X ülemaailmsele noorsoo- ja üliõpilasfestivalile jne. Üritusele lisas populaarsust asjaolu, et turniiril osalesid tantsijad ja kohtunikud ka väljastpoolt Eestit sh Lätist, Leedust, Leningradist, Moskvast, Kiievest ja mujaltki. Publikule pakuti säravat ja glamuurset vaatamängu. Lisaks võistlusprogrammile pakkusid vaheldust meeleolukad demonstratsiooniesinemised. Esimesed seitse tantsuturniiri toimusid elava orkestrimuusika saatel, kuid alates VIII turniirist 1979. aastal, hakati kasutama plaadimuusikat. Samal aastal hakati osavõtjaid majutama ka kodusesse, mis pakkus alevi elanikele erilise võimaluse suhelda võistlejatega vahetult ning ühtlasi panustada ürituse õnnestumisse. Tänutäheks said majutajad üritusele tasuta pääsmed. Kui võistlejate ja kohtunike seas oli algusest peale tegemist populaarse ja üleliiduliseltki tähelepanu võitnud üritusega, seda eelkõige ladusa korralduse ja rikkaliku auhinnalaua tõttu, mida rajooni ettevõtted ja majandid aitasid muretseda, siis publiku soosing ei olnud algselt kerge tulema. 1973. aastal, peale IV tantsuturniiri, kirjutas Rapla rajooni komsomolikomitee esimene sekretär Kaljo Toome rajoonilehe veergudel järgmist: " ... kahju on, et nii toredat üritust oli kummalgi päeval jälgimas vaid sadakond inimest, kuigi ruumi oleks jätkunud kolm korda arvukamale publikule". Kui veel kuuenda turniiri järel, 1976. aastal, seati ürituse edasine korraldamine pealtvaatajate vähese huvi tõttu kahtluse alla, siis juba mõned aastad hiljem oli olukord suuresti muutunud ning 1979. aastal kirjeldas kordaläinud üritust organiseerimiskomitee liige, K. Toome, järgmiselt: „Meeldiv on tõdeda, et meie tantsuvõistluse populaarsus nii tantsijate kui ka kodurajooni publiku seas aasta-aastalt kasvab. /.../ seekord oli kummalgi päeval osasaamise rõõmu ligikaudu tuhandele inimesele ja niisama paljudele tuli kahjuks ruumipuuduse tõttu ära öelda“. Ürituse populaarsuse kasvust annavad tõendust pealtvaatajate arvu järgmised kasvunumbrid. Kui 1973. aastal käis kahel päeval kokku tantsuvõistlusi vaatamas ca 200 inimest ja 1976. aastal 340 inimest, siis 1979. aastal oli pealtvaatajaid kokku juba 1650. Ürituse populaarsuse kasvule aitas kindlasti kaasa asjaolu, et Rapla Rajoonikomitee esimene sekretär Kaljo Toome võttis peotantsu populariseerimise rajoonis endale südameasjaks ning omandas 1974. aastal Ants Taela käe all tantsuõpetaja kutse. See võimaldas paljudes rajooni koolides, majandites ja ettevõtetes läbi viia tantsukursusi, mis osutusid väga menukaks. Samuti alustasid Kaljo ja Monika Toome, vastvalminud Rapla KEK-i kontorihoone suures võimlas, peotantsude õpetamist igas vanuses lastele. Pühapäeviti toimunud tantsutundidest võtsid osa sajad alevi- ja rajoonilapsed ning need kursused muutusid laste ja vanemate seas äärmiselt populaarseks. Sellises mahus tantsuõpetus oli rajooni tasandil täiesti uudne ettevõtmine. Tantsuturniiride kasvavat populaarsust võibki ehk seostada ala enda populaarsuse kasvuga rajoonielanike hulgas ning 1977. aastal valminud uue ja moodsa Rapla KEK-i spordisaali valmimisega, mis mahutas kordades rohkem pealtvaatajaid, kui varasemad toimumiskohad seda võimaldasid. Alates kuuendast turniirist (1976. aastal) kaasati võistlejateks ka koolinoored ning hiljem, kui turniiridel osalesid enda rajooni noored tantsijad, oli põhjust juba neile kaasa elada. Olulise panuse ürituste õnnestumisse andsid aga kindlasti turniirijuhid Ants ja Malle Tael. Ants Taela humoorikad repliigid ja ajastule omane varjatud, kuid heatahtlik iroonia ühiskonna, inimloomuse ja tantsupõrandal toimuva suhtes, löid saalis positiivselt emotsionaalse õhkkonna. Iga-aastane tantsuturniir kujunes aja jooksul Rapla rajooni elanike seas väga menukaks, oodatud ja suurejooneliseks sündmuseks, mis pakkus inimestele rohkelt glamuuri, kaunist muusikat, silmailu ja palju positiivseid emotsioone. Ideoloogiliselt oli komsomoli rajoonikomitee poolt

korraldatud üritust võimalik ilmselt seostada nii inimeste esteetilise kasvatuses kui ka rahvastevahelise sõpruse tugevdamisega. Kõlama jäi aga valitsevast režiimist sõltumatu inimlik rõõmutunne ning ühiselt kogetud positiivne energia.